

ОКРУЖНО ТУЖИЛАШТВО БАЊАЛУКА
Т13 0 КТРЗ 0006414 05
Бања Лука, 23.05.2013. године

ОКРУЖНОМ СУДУ

-Судији за претходно саслушање
БАЊА ЛУКА

На основу члана 4 став 2 Кривичног закона Републике Српске,
члана 43 став 1, те члана 241 Закона о кривичном поступку, подижем:

О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

- 1. А.С.**, звани „Ч.“, син Ј. и мајке А., рођен __.__.____. године у К., општина П., пребива у К., ул. Ш. бб, ЈМБГ _____, Бошњак, држављанин БиХ, писмен, са завршеном Школом ученика у привреди, по занимању ВКВ возач, ожењен, отац двоје пунољетне дјеце, војску регулисао 1986/87. у Лб. и Н.М., Р.С., без чина резервног војног старјешине, неодликован, од имовине посједује кућу око 150 м² и 7 дунума обрадиве земље, путничко моторно возило марке „Мерцедес 123“, г. пр. 1983. тржишне вриједности око 2.000 – 3.000 КМ, те трактор марке „Зетор“, г.пр. 1992. тржишне вриједности око 20.000 КМ, до сада неосуђиван, не води се други кривични поступак, по рјешењу суда у притвору од 16.05.2013. године.
- 2. Х.Ф.**, син Х. и мајке Ф. рођене Ј., рођен __.__.____. године у К., општина П., пребива у К., ул. М.Т., ЈМБГ _____, бошњак, држављанин БиХ, писмен, са завршеном осмогодишњом школом, ожењен, отац двоје пунољетне дјеце, војску регулисао 1977/79. у П. и Н., без чина резервног војног старјешине, не води се у војној евиденцији, неодликован, од имовине посједује кућу површине 70 м², те земљу обрадиве површине од 370 м² и путничко моторно возило марке „Голф 2“, г.пр. 1991. тржишне вриједности око 2.000 КМ, до сада неосуђиван, не води се други кривични поступак, по рјешењу суда, у притвору од 16.05.2013. године.

Да су:

Кршећи правила међународног права садржана у члану 3 став 1. тачке 1 под а), Четврте женевске конвенције о заштити грађанских лица за вријеме рата од 12. августа 1949. године, члану 13 став 2 у вези са чланом 4 став 2 тачка а), Допунског протокола уз наведену Конвенцију о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба, од 08. јуна 1977. године (Протокол II), за вријеме оружаног сукоба који се у времену од прве половине априла 1992. године, па најкасније до краја новембра 1995. године, одвијао на простору Босне и Херцеговине, између организованих оружаних снага Војске Републике Српске, с једне стране, и Армије Босне и Херцеговине и Хрватског вијећа одбране, с друге стране, као припадници паравојних формација, свјесно и вољно учествовали у убиству и покушају убиства цивилних лица, српске националности, који нису припадали ни једној војној формацији нити су учествовали у оружаним операцијама, на начин да:

- првооптужени, заједно са Б.Х., који је преминуо 13. 02. 2001. године, М.А., који је такође преминуо 10. 09. 1992. године, М.М., који се води као нестало лице, те А.Х. и К.М., сви из мјеста К., општина П., након што су се претходно договорили да поставе засједу на магистралном путу П. – Б.Л. и да пуцају у прво возило које наиђе, дана 29. августа 1992. године, у касним послијеподневним часовима, силазе из шуме на планини К., те се доласком у мјесто К., сви накратко задржавају у засеку К., када се након протека неких пет до десет минута, појављује једно путничко моторно возило, марке “Застава 750”, којим је управљао Б.О., из П., да би у тој прилици, без претходног заустављања и било каквог упозорења, знајући да је цивилно возило, претходно се распоређујући, првооптужени, заједно са Б., М., М., К. и А.Х., сво вријеме свјестан свог заједничког дјеловања, прихватајући међусобно радње појединачно сваког од њих као своје, истовременим пуцањем из пјешадијског оружја са удаљености од око двадесет до тридесет метара, свјесно и вољно лишавају живота оштећеног Б., који се налазио сам у возилу, а потом пале возило заједно са тијелом оштећеног,
- истог дана, у вечерњим часовима, отприлике нешто иза 21,00 час, опет договоривши се претходно, “да оду ријешити Б.”, (читај, убију Б.И.), првооптужени и другооптужени, заједно са Б.Х., М.А., М.М., те А.Х., К.М., Х.Ф. и Б.Е., долазе у заселак П., подручје К., опкољавају кућу И.Б. и Д.С., знајући да се Б. и С., у том тренутку налазе у својим кућама, а које куће су међусобно удаљене око 40-ак метара, те псујући им српску мајку, вичући им, отворите, побићемо вас..., сво вријеме, свјесни свог заједничког дјеловања, прихватајући међусобно радње појединачно сваког од њих као своје, пуцањем из ватреног оружја по кућама, свјесно и вољно лишавају живота И.Б., док се налазио у својој породичној кући, те, истовремено покушавају лишити живота, Д.С. и њену кћерку С., сада удату Ц., које су се том приликом спасиле бјежањем кроз

прозор породичне куће, а потом пале Б. кућу, заједно са његовим тијелом, те кући Д.С.,

Дакле, за вријеме оружаног сукоба, кршећи правила међународног права, првооптужени и другооптужени, заједно, лишили живота једно цивилно лице, те покушали лишити живота још два цивилна лица, док је првооптужени, као саизвршилац, лишио живота још једно цивилно лице.

Чиме су првооптужени и другооптужени, као саизвршиоци, починили кривично дјело ратног злочина против цивилног становништва, из члана 142. став 1, у вези са чланом 22 Кривичног Закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије.

Стога

ПРЕДЛАЖЕМ

I Да се пред тим судом закаже и одржи главни претрес, на који позвати:

1. Тужиоца Округног тужилаштва, Бањалука,
2. Оптужене и њихове браниоце,

II Да се проведу сљедећи докази:

- да се позову и саслушају, свједоци:

1. И.З. из П., ул. __. Д. бб,
2. А.М. из И., ул. Н.н. бр. ____,
3. М.Ш. из П., тренутно борави у Старачком дому „С.“ у П., ул. О.п. бб,
4. Л.Љ. из П. – К., ул. Х.Х. бб,
5. Б.К. из П., П. бб, К.,
6. М.М. из П., К. бб,
7. С.М. из П. – К., ул. О. бр. :____,
8. Џ.С. из П., Г.Г. бб,
9. Ч.З. из И., Н.н. бр. __,
10. И.Р. из П., ул. О. пут бр. ____,
11. Ј.М. из Б.Л., ул. Г. бр. ____,
12. Ј.М. из Б.Л., ул. М.Ј. бр. __,

- да се изврши увид у:

- записник о испитивању првооптуженог А.С., од 16.05.2013. године,
- записник о испитивању другооптуженог Х.Ф., од 16.05.2013. године,

- записнике о саслушању свједока И.З., од 03.04.2013. године,
- записнике о саслушању свједока А.М., од 01.02.2007. године,
- записник о саслушању свједокиње М.Ш., од 09.04.2013. године,
- записник о саслушању свједока Л.Љ., од 18.05.2005. године,
- записнике о саслушању свједокиње Б.К., од 18.05.2005. и 03.04.2013. године,
- записник о саслушању свједока М.М., од 19.12.2006. године,
- записник о саслушању свједока С.М. од 29.03.2013. године,
- записнике о саслушању свједокиње Ц.С. од 16.02.2006. и 03.04.2013. године,
- записнике о саслушању свједока Ч.З., од 17.04.2006. године, 28.10.2008. године, 11.03. и 17.04.2013. године,
- записник о саслушању свједока И.Р., од 03.02.2006. године,
- записник о саслушању свједока Ј.М., од 01.04.2013. године,
- записник о саслушању свједока Ј.М., од 14.03.2013. године,
- службену забиљешку Центра служби безбједности Бања Лука, о обављеном информативном разговору са грађанином Б.Х., број СЗ/2-77, од 25.03.1993. године,
- записник о увиђају Основног суда у Приједору, поводом убиства Б.О., број Кри-174/92, од 30.08.1992. године,
- записник о увиђају Основног суда у Приједору, поводом убиства И.Б. број Кри-173/92, од 30.08.1992. године,
- извод из матичне књиге умрлих, општине П., на име И.Б., бр. 04-202-492/06, од 09.02.2006. године,
- извод из матичне књиге умрлих, општине П., на име Б.О., број 04-203-1471/05, од 17.05.2005. године,
- извод из матичне књиге умрлих, општине П., на име Б.Х., број 04-202-494/06, од 09.02.2006. године,
- извод из матичне књиге умрлих, општине П., на име М.А., број 04-202-2-208/10, од 11.02.2010. године,
- фотодокументацију убиства Б.О., сачињена од стране радника СЈБ Приједор, број 672/92 од 20.11.1992. године,
- фотодокументацију убиства И.Б., сачињена од стране радника СЈБ Приједор, број 671/92, од 20.11.1992. године,
- службену забиљешку СЈБ Приједор, о обављеном информативном разговору са лицем М.М., а на околности нестанка М.М. током оружаног сукоба у БиХ, број 08-1-10/02-29/13, од 28.03.2013. године,
- фотодокументацију и скицу лица мјеста, девастираног објекта – кућишта оштећеног И.Б. у засеоку П., мјесна заједница К., општина П., сачињени од стране СЈБ Приједор, бр. 162/13, од 01.03.2013. године,
- одлуку о проглашењу непосредне ратне опасности, („Службени гласник српског народа у БиХ“, бр. 6/92),
- одлуку о проглашењу ратног стања, („Службени гласник РБиХ“ бр. 7/92),
- изводе из казнене евиденције за оптужене, А.С. и Х.Ф., од 26.03.2013. године,

- извјештај ЦСБ Бања Лука, као допуна четири кривичне пријаве СЈБ Приједор, број КУ-229/92, од 29. 03. 1993. године.
- попис трошкова исплаћених из предрачунских средстава тужилаштва.

РЕЗУЛТАТИ ИСТРАГЕ

У поступку спровођења истраге, прикупљено је довољно доказне грађе из које произилази основана сумња да су оптужени у саизврилаштву починили предметно кривично дјело.

Овакав чињенични и правни закључак, прије свега произилази из исказа свједока оптужбе, као и других доказа објективне природе прибављених током истражног поступка.

Из исказа саслушаних свједока неспорно произилази, да су оптужени, кршећи правила међународног права, свјесно и вољно учествовали у убиству и покушају убиства цивилних лица, српске националности, који нису припадали ни једној војној формацији нити су учествовали у оружаним операцијама, на начин да се првооптужени, заједно са Б.Х., који је преминуо 13.02.2001. године, М.А., који је такође преминуо 10.09.1992. године, М.М., који се води као нестало лице, те А.Х. и К.М., сви из П., након што су се претходно договорили да поставе засједу на магистралном путу П. – Б.Л. и да пуцају у прво возило које наиђе, дана 29. августа 1992. године, у касним послеподневним часовима, спуштају заједно у скупини, са планине К., те се доласком у мјесто К., подручје општине П., накратко заустављају у засеку К., када након пет до десет минута, из правца К., наилази једно путничко моторно возило, марке “Застава 750”, којим је управљао Б.О., из П., да би у тој прилици, без претходног заустављања и било каквог упозорења, иако знајући да је цивилно возило, истовременим пуцањем из пјешадијског оружја са удаљености од око двадесет до тридесет метара, сво вријеме свјесни свог заједничког дјеловања, прихватајући међусобно радње појединачно сваког од њих као своје, лишавају живота оштећеног Б., који се налазио сам у возилу, а потом возило заједно са тијелом оштећеног, запаљују, да би потом у вечерњим часовима, истог дана, отприлике нешто иза 21,00 час, опет договоривши се претходно, “да ријеше Б.”, првооптужени и другооптужени, заједно са Б.Х., М.А., М.М., те А.Х., К.М., Х.Ф. и Б.Е., долазе у заселак П., подручје К., опкољавају кућу И.Б. и Д.С., знајући да се Б. и С., у том тренутку налазе у својим кућама, а које куће су међусобно удаљене око 40-ак метара, те псујући им српску мајку, вичући им, отворите, побићемо вас..., сво вријеме, свјесни свог заједничког дјеловања, прихватајући међусобно радње појединачно сваког од њих као своје, пуцањем из ватреног оружја по кућама, свјесно и вољно лишавају живота И.Б. док се налазио у својој породичној кући, те покушавају лишити живота Д.С. и њену кћерку С., сада удату Ц., које су

се том приликом спасиле бјежањем кроз прозор породичне куће, а потом запаљују кућу и тијело оштећеног Б. и кућу Д.С.

Свједоци оптужбе који су саслушани током претходног поступка, износили су своја непосредна и посредна сазнања о терећеним догађајима.

Свједоци С.М., М.М. и А.М. у истрази су износили своја посредна сазнања кажњивим догађајима те о постојању, тзв. „Б.Г.“, и исти потврђују да су у критично вријеме боравили у шуми на планини К., након што су избјегли из К., гдје су се одвијала борбена дејства.

Свједок С. наводи да се након напада на К. од стране српске војске, који се догодио 24.05.1992. године, са својом породицом повукао у шуму, односно у планину К., а у вези убиства једног лица у путничком моторном возилу марке „Застава 750“ у насељу К., свједок истиче да нема непосредна сазнања о томе, али да је сутрадан чуо да је неки „фићо“ изгорио у том насељу, а то је чуо од Б.Х. Даље наводи да дозвољава могућност да је и Б.Х. био умијешан у тај случај са „фићом“, наводећи да је од Х. чуо, да је био један Србин у „фићи“, па свједок закључује да је и Б. учествовао у том убиству. Даље свједок наводи да су у групи са Б.Х. били М.А., Ч.З., А.Х., док за А.С. није сигуран, али да га је виђао заједно са наведеним лицима. У истрази је свједок такође говорио о својим сазнањима и о нападу на кућу И.Б. и Д.С., потврђујући идентично да му је сутрадан о догађају причао Б.Х., говорећи да је оштећени Б., Б. био комшија и свједок са стопостотном сигурношћу закључује, да је управо Б.Х. учествовао у Б. убиству, дозвољавајући могућност да је та Х. група имала везе и са случајем „фићо“.

И свједоци М.М. и А.М. такође су у истрази износили своја сазнања о постојању тзв. Б. Г., па тако свједок А. наводи да му је лично Х.Б. причао о убиству И.Б. званог „П.“, а то је чуо и од М.М. и М.А. који су били чланови исте групе. Свједок такође наводи да је чуо и о убиству једног лица у возилу, али да о томе нема конкретна сазнања.

Свједок М. у истрази је на упит, која лица су чинила тзв. Б. Г., изјавио, по сјећању да су то били А.С., Ч.З. и А.Х.

Свједок Ч.З. је у више наврата саслушаван у својству свједока, на околности инкриминисаних догађаја ближе описаних у чињеничном садржају ове оптужнице. Свједок је у протеклих неколико година конзистентно износио своја свједочења о кажњивим догађајима, потврђујући да је био и непосредни очевидац тих дешавања, дакле убистава грађана Б.О. и И.Б., као и покушаја убиства Д.С. и њене кћерке С. Исти на записнике од 2006, 2008. и 2013. године, наводи, односно потврђује имена оптужених који су као саизвршиоци лишили живота Б.О. у засеоку К. у К., односно И.Б., те покушали лишити живота Д.С. и њену кћерку С. Свједок наводи да су конкретно у убиству Б.О. у засеоку К. учествовали, првооптужени, те Б.Х., М.А., А.Х., К.М. и М.М., а у кажњивом

догађају у засеоку П., односно у убиству И.Б. и покушају убиства двије женске особе су поред првооптуженог и другооптуженог учествовали и Б.Х., А.Х., Х.Ф., К.М. и Б.Е.

Сви свједоци чији су искази претходно дијелом анализирани, су потврдили да су се у критично вријеме налазили у шуми на планини К., након војне операције војске на подручју К.

Тужилаштво је током претходног поступка, саслушало и уже чланове породице оштећених, Б.О. и И.Б., који су износили своја сазнања везана за предметне у оптужници описане терећене догађаје. Посебно је занимљив исказ оштећене Д.С., сада удате Ц., која се у критично вријеме налазила у својој породичној кући заједно са мајком, када је дана 29.08.1992. године у вечерњим часовима дошло до напада на њену кућу, ком приликом је пуцано у кућу, а она и мајка су се успјеле спасити бјежањем кроз прозор куће. Оштећена Ц.С. је током свједочења, рекла, да ју је након рата посјетила њена кума М.Ш. из К. и која јој је том приликом причала о убиству И.Б., наводећи да је током избјеглиштва у К. боравила у једној кући коју је дијелила са човјеком из К. који је становао на спрату њене куће, док је Ш. живјела у приземљу и који јој је једне прилике причао да је запалио С. и Б. кућу, а особа је са презименом А.

Такође је интересантан исказ сина оштећеног И.Б., И.З., који је на записник од 03.04.2013. године, у истрази изјавио да располаже сазнањима, да је на кућу његовог оца и Д.С. у нападу учествовало 11 лица муслиманске националности, а да се он у то вријеме налазио на ратишту изван општине П. Свједок И.З. наводи да су у нападу на кућу његовог оца и кућу Д.С. учествовали оптужени, те А.Х., С.С., Ч.З., М.А., неки М., Х.Ф. и К. А., те је тужиоцу предао папир мањег формата са именима и презименима особа, гдје се на папиру, односно страници налази 9 имена и презимена лица која је, како свједок наводи, успио записати.

Током вођења истражног поступка у овој правној ствари, тужилаштво је дошло у посјед и једне службене забиљешке коју су сачинили овлаштена службена лица Центра служби безбједности Бања Лука, о обављеном информативном разговору са грађанином Б.Х. Забиљешка носи датум 25.03.1993. године, а евидентирана је под бројем СЗ/2-77. У истој забиљешци грађанин Б.Х., који је у међувремену преминуо, врло прецизно и вјерно описује догађаје ближе описане у супстрату ове оптужнице, наводећи имена особа који су учествовали у убиству Б.О., односно И.Б. У наведеној забиљешци грађанин Б. између осталог наводи и имена оптужених као учеснике кажњивих радњи, које су се догодиле 29.08.1992. године.

На околности обављеног информативног разговора са грађанином Б.Х., тужилаштво је у истрази саслушало и овлаштена службена лица Центра служби безбједности Бања Лука, Ј.М. и Ј.М., који су сагласно у својим исказима потврдили да су потписи на службеној забиљешци,

њихови, да се сјећају разговора са наведеним лицем, да је разговор са Б.Х. био коректан и нормалан гдје је исти износио пуно података, догађаја, те имена и презимена лица. Свједок Ј.М. наводи да је он заједно са колегом Ј., разговору са Б.Х. пришао професионално и да до тада никаква сазнања о том лицу нису имали, и он је за њих био непозната особа. Свједок Ј. наводи да он не зна детаље тог разговора, јер не памти догађаје, али у службену забиљешку, тврди, унесено је све што је Б.Х. говорио.

У истрази су прибављени и записници о увиђају Основног суда у Приједору од 30.08.1992. године у вези убиства И.Б. из П. и покушаја убиства Д.С., као и убиства Б.О. Такође је прибављена и фотодокументација лица мјеста, поводом убиства Б.О. и И.Б., сачињена 21.10.1992. године, од стране приједорске полиције.

Током истраге прибављени су изводи из матичне књиге умрлих општине Приједор на име И.Б. и Б.О., гдје је у рубрици дан, мјесец и година смрти, наведен датум, 29.08.1992. година, а прибављени су изводи из матичне књиге умрлих на име Б.Х. и М.А., као и службена забиљешка састављена дана 28.03.2013. године, од стране полицијских службеника у вези прикупљања података за лице М.М., гдје је обављен разговор са М.М., ком приликом је М.М. навео, да је сигуран да је М. нестао током ратних дешавања, али његови посмртни остаци до данас нису пронађени.

Током претходног поступка, урађен је и показ лица мјеста, те сачињена фотодокументација и скица лица мјеста, положаја кућа Д.С. и И.Б.

Првооптужени А.С. је по привођењу, поступајућем тужиоцу изнио своју одбрану на начин да је одговарао на питања тужиоца, па је исти између осталог рекао да је у шуми, на планини К., након што је са породицом избјегао из К., провео око два и пол мјесеца, да су се у том периоду људи који су избјегли заједно са њим кретали у групама, а да је његова група укупно сачињавала 9 лица, међу којима су са њим били и његов брат А.Х., К.М., М.М., А.М., М. отац С., те М.Х. и М.А., док негира да је његова група била дио групе Б.Х., али признаје да су се готово сваки дан сусретали са Х. групом у којој су по његовом сјећању били Ч.З., Б.Р. и Б.И. Оптужени тврди да је за убиства за која се терети чуо након рата од свог брата Х. Такође наводи да је сваки дан сусретао и Х.Ф. и Х.Ф. као и друге особе.

Оптужени такође наводи да је његов брат Х. живио у К. у једној кући, а да је ту кућу дијелио са једном старом породицом из К., а ради се о старијем брачном пару, а мисли да се жена зове М.Ш. Негира било какво своје учешће у убиствима Б.О. и И.Б.

Другооптужени Х.Ф., коме се на терет ставља у саизвршилаштву, убиство И.Б., те покушај убиства Д.С. и њене кћерке С., наводи да је

такође у критично вријеме боравио у шуми на К., да је био члан једне групе међу којима се сјећа да је био и Х.Ф., Б.Е., а касније им се непосредно пред одлазак за Хрватску, придружио М.М. Тврди да је било десетак група и да су се групе повремено сусретале, да су се сви сналазили како су знали и умјели, а да ланац командовања није постојао. Другооптужени такође тврди да сво вријеме боравка у шуми на К., па до изласка, односно одласка у Хрватску, није имао оружје код себе и да је заправо у шуми био кухар. На упит, гдје се налазио на дан 29.08.1992. године, или приближно у то вријеме, другооптужени мисли да се налазио у Ц.Ј., а то је од излетишта М на К удаљено око 4-5 км, и налази се на дубичкој страни планине К. Такође наводи да је од једног човјека који се наводно презива Ф., чуо да се догодило неко убиство, али ближе детаље о убиству и времену тог убиства, нема.

Анализирајући исказе свједока из истраге са одбранама оптужених, тужилаштво стоји на становишту, да је истрага неспорно утврдила да је првооптужени, као саизвршилац, учествовао у убиству Б.О., те заједно са другооптуженим, учествовао у убиству и И.Б., те покушају убиства Д.С. и њене кћерке С. То прије свега произилази из исказа саслушаних свједока, те објективних доказа прибављених током претходног поступка.

Оптуженим се ставља на терет да су у смислу члана 22 КЗ СФРЈ, као саизвршиоци, учествовањем у кажњивим радњама, заједнички, учинили предметно кривично дјело.

Да би егзистирало саизвршилаштво као облик саучесништва, потребно је да се кумулативно испуне два услова.

Са субјективне стране, за постојање саизвршилаштва, захтијева се да је лице које учествује у дјелу, свјесно дјеловања осталих учесника, односно да и његово поступање улази у састав поступања других лица, тако да све те поједине радње укључујући и радњу извршења, представљају једну цјелину.

Истрага је у конкретном случају утврдила, да је код свих оптужених постојала сво вријеме свијест о заједничкој сарадњи, која се испољила у договору о заједничком дјеловању, иако тај договор, односно споразум, хипотетички може да уследи прије предузимања радње или непосредно прије поступања дјеловања оптужених, а такав споразум може, чак да уследи и после отпочињања радње, у току самог дјеловања које је предузело одређено лице. У конкретној правној ствари, поуздано је утврђено, а што произилази из укупног понашања и поступања оптужених, да је постојао претходни договор између њих, и да је тај договор кроз извршење радње у потпуности и реализован.

Осим субјективног елемента, испуњен је и онај објективни, који се рефлектује кроз радњу. Дјелатност обојице оптужених, описана је кроз чињенични садржај оптужнице. Иако се радња саизвршиоца не може

само ограничити на радњу извршења, у конкретном случају смо мишљења, да су обје компоненте испуњене, јер кроз исте је изражен однос оптужених према извршеном дјелу, који треба посматрати у његовој цјелини и узајамној повезаности.

И првооптужени и другооптужени су, као саизвршиоци од почетка до краја, односно, сво вријеме трајања кажњиве радње, учествовали у дјелу, најнепосредније, тако да радња првооптуженог заједно са радњом другооптуженог, у вези убиства оштећеног И.Б. и покушаја убиства Д.С. и њене кћерке С., чини једну чврсто повезану цјелину.

Кривично дјело ратног злочина против цивилног становништва садржи у својој диспозицији и бланкетни пропис. Оптужба је на основу проведене истраге, утврдила, да су оптужени у инкриминисано вријеме кроз терећене радње, поступали супротно одредбама заједничког члана 3. IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за вријеме рата од 12.08.1949. године, те цитираним одредбама Протокола II, уз IV Женевску конвенцију, наведеним у чињеничном супстрату овог оптужног акта.

Током вођења претходног поступка, истрага је неспорно утврдила, да су се почев од априла мјесеца 1992. године, водили оружани сукоби на широј регији општине П., те да су у инкриминисано вријеме, оптужени били припадници паравојних формација, јер је истрагом утврђено, да није постојао тзв. ланац командовања по дубини, већ да су се те формације, величине скупине, највећи период кретале одвојено, и дјеловале су аутономно.

Кроз описану инкриминисану радњу, ближе наведену у диспозитиву ове оптужнице, неспорно је утврђено постојање довољне везе између терећеног кривичног дјела и оружаног сукоба, које се може квалификовати као кршење правила међународног права. Тужилаштво је ван сваке разумне сумње утврдило, да је управо постојање оружаног сукоба у примарној мјери утицало на способност оптужених да почине злочин, начин почињења, односно њихову одлуку да га почине. Дакле, у конкретном случају није потребно постојање узрочно-посљедичне везе између оружаног сукоба и извршеног злочина, али како је напријед истакнуто, управо је оружани сукоб највећим дијелом утицао на способност оптужених да почине злочин.

Предсједништво у то вријеме тадашње Републике БиХ, прогласило је ратно стање на територији БиХ, а одлука је објављена у „Сл. листу РБиХ“ број 7/92, од 20 јуна 1992 године

Такође је и предсједништво тадашње Српске Републике БиХ, 15.04.1992. године, донијело одлуку о проглашењу непосредне ратне опасности на читавој територији тадашње Српске Републике БиХ, а одлука предсједништва је потврђена на Скупштини српског народа, 12.05.1992. године.

Оштећени су, у наведено вријеме, према цитираним женевским конвенцијама, имали статус заштићених особа, нису учествовали у војним операцијама, нису пружали отпор, и према њима су се имала примјенити правила међународног хуманитарног права.

Имајући у виду природу инкриминисаних радњи које се оптуженим стављају на терет, начин извршења кривичног дјела, те околности под којима је дјело извршено, тужилаштво сматра да су оптужени поступали сво вријеме умишљајно, са максимално испољеним интензитетом вољне и интелектуалне компоненте, сво вријеме, свјесни свог заједничког дјеловања, прихватајући међусобно радње појединачно сваког од њих као своје.

Надлежност Окружног суда у Бањој Луци, налазим у одредбама члана 449 став 2 Закона о кривичном поступку БиХ, односно члану 124 Закона о измјенама и допунама Закона о кривичном поступку БиХ, („Службени гласник БиХ“ бр. 58/08).

Наиме, Центар служби безбједности Бања Лука, је дана 29.03.1993. године, под бројем Ку-229/92, Војном тужилаштву Бања Лука, поднио извјештај против против оптужених због кривичног дјела ратног злочина против цивилног становништва из члана 142 КЗ СФРЈ, почињеног на штету Б.О., И. Б. и Д.С.. Предметни спис се у Војном тужилаштву водио под бројем I VTK 426/93.

Дакле, у конкретном случају ради се о кривичном предмету, односно пријави, која је надлежном тужилаштву поднесена прије 01.03.2003. године, када су ступили на снагу Закон о кривичном поступку, односно Кривични закон БиХ.

Наиме, претходно цитираним чланом 449 став 2 ЗКП БиХ, прописано је да предмети из надлежности суда, примљени у рад код других судова, односно тужилаштва и у којима оптужница није ступила на правну снагу, односно није потврђена, довршиће мјесно надлежни судови.

У конкретном случају, а имајући у виду цитиране одредбе члана 449 ЗКП-а, сматрамо да су се у цјелости испунили услови у погледу мјесне надлежности Окружног суда у Бањој Луци, у овој правној ствари.

На основу свега напријед изнијетог, цијенећи током вођења истражног поступка прикупљену доказну грађу, тужилаштво стоји на становишту да постоји довољно доказа, који упућују на закључак, о постојању основане сумње да су оптужени, починили кривично дјело ратног злочина против цивилног становништва, ради чега предлаже, да судија за претходно саслушање Окружног суда у Бањој Луци, потврди ову оптужницу.

МАТЕРИЈАЛИ КОЈИ ПОТКРЕПЉУЈУ НАВОДЕ ОПТУЖНИЦЕ

1. записник о испитивању оптуженог А.С., 16.05.2013. од године,
2. записник о испитивању оптуженог Х. Ф., од 16.05.2013. године,
3. записник о саслушању свједока И.З., од 03.04.2013. године,
4. записник о саслушању свједока А.М., од 01.02.2007. године,
5. записник о саслушању свједокиње М.Ш., од 09.04.2013. године,
6. записник о саслушању свједока Л.Љ., од 18.05.2005. године,
7. записници о саслушању свједокиње Б.К., од 18.05.2005. и 03.04.2013. године,
8. записник о саслушању свједока М.М., од 19.12.2006. године,
9. записник о саслушању свједока С.М., од 29.03.2013. године,
10. записници о саслушању свједокиње Ц.С., од 16.02.2006. и 03.04.2013. године,
11. записници о саслушању свједока Ч.З., од 17.04.2006. године 28.10.2008. године, 11.03. и 17.04.2013. године,
12. записник о саслушању свједока И.Р., од 03.02.2006. године,
13. записник о саслушању свједока Ј.М., од 01.04.2013. године,
14. записник о саслушању свједока Ј.М., од 14.03.2013. године,
15. службена забиљешка Центра служби безбједности Бања Лука, о обављеном информативном разговору са грађанином Б.Х., број СЗ/2-77, од 25.03.1993. године,
16. записник о увиђају Основног суда у Приједору, поводом убиства Б.О., број Кри-174/92, од 30.08.1992. године,
17. записник о увиђају Основног суда у Приједору, поводом убиства И.Б., број Кри-173/92, од 30.08.1992. године,
18. Извод из матичне књиге умрлих, општине П., на име И.Б., бр. 04-202-492/06, од 09.02.2006. године,
19. извод из матичне књиге умрлих, општине П., на име Б.О., број 04-203-1471/05, од 17.05.2005. године,
20. извод из матичне књиге умрлих, општине П., на име Б.Х., број 04-202-494/06 од 09.02.2006. године,
21. извод из матичне књиге умрлих, општине П., на име М.А., број 04-202-2-208/10 од 11.02.2010. године,
22. фотодокументација убиства Б.О., сачињена од стране радника СЈБ Приједор, број 672/92, од 20.11.1992. године,
23. фотодокументација убиства И.Б., сачињена од стране радника СЈБ Приједор, број 671/92, од 20.11.1992. године,
24. службена забиљешка СЈБ Приједор о обављеном информативном разговору са лицем М.М., а на околности нестанка М.М. током оружаног сукоба у БиХ, број 08-1-10/02-29/13, од 28.03.2013. године,
25. фотодокументација и скица лица мјеста, девастираног објекта – кућишта оштећеног И.Б. у засеоку П., мјесна заједница К., општина П., сачињени од стране СЈБ Приједор, бр. 162/13, од 01.03.2013. године,

- 26.одлука о проглашењу непосредне ратне опасности, („Службени гласник српског народа у БиХ“, бр. 6/92),
27.одлука о проглашењу ратног стања, („Службени гласник РБиХ“ бр. 7/92),

ПРИЈЕДЛОГ ЗА ПРОДУЖЕЊЕ МЈЕРЕ ПРИТВОРА

Основана сумња, као општи услов за одређивање мјере притвора оптуженим, резултат је проведеног истражног поступка, односно прибављене доказне грађе.

Тужилаштво сматра да и даље стоје сви притворски разлози који су постојали и у вријеме доношења рјешења о одређивању мјере притвора од стране судије за претходни поступак Окружног суда у Бањој Луци, број 11-0-К-011812 13 Кпп 2, од 16. 05. 2013.године, прописаних чланом 197 став 1 тачка г), Закона о кривичном поступку.

У погледу притворског основа садржаног у тачки г) члана 197 Закона о кривичном поступку, тужилаштво истиче да се за предметно кривично дјело које се оптуженим ставља на терет, може изрећи казна затвора од десет година или у дужем временском трајању, а боравак на слободи оптужених би свакако иритирао породице оштећених. Оптужени живе на подручју исте општине као и оштећени, и највећи број саслушаних свједока тужилаштва. Дакле, постоји велики степен вјероватноће блиског сусрета оптужених и чланова оштећених породица, Б., И. и Д., што би свакако могло резултирати стварном пријетњом нарушавања јавног реда. Оптужени и чланови породице оштећених су различите националности, што је свакако важно апострофирати, јер би то у крајњем могло довести и до међунационалних тензија, па чак и сукоба.

У конкретном случају, ради се о тешком кривичном дјелу извршеном за вријеме рата према ненаоружаним цивилима, који у том тренутку нису пружали отпор, и који су имали статус заштићених особа према важећим Женевским конвенцијама.

Оптужени су приликом извршења инкриминисаних радњи, испољили висок степен безобзирности и упорности у лишавању живота оштећених, што свакако указује на ванредну околност која је управо и карактеристична за овакву врсту кривичних дјела, за разлику од других бројних кривичних дјела. Па би боравком оптужених на слободи, у овој фази кривичног поступка могло доћи до нарушавања јавног реда и сигурности грађана на ширем подручју мјеста гдје су се злочини догодили, а на којем пребивалишта имају како оптужени, тако и неки чланови породица оштећених.

Сматрамо да су предњи притворски разлози оправдани и неопходни за продужење мјере притвора по овом основу, посебно имајући у виду доказну грађу коју је тужилаштво прибавило током вођења претходног поступка.

Стога тужилаштво предлаже да се оптуженим продужи мјера притвора све до окончања кривичног поступка, а таквом мјером, ни у ком случају се не доводи у питање поштовање одредби из члана 13. и члана 196 став 4. Закона о кривичном поступку, те члана 5. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

ОКРУЖНИ ТУЖИЛАЦ

Б.М.